

Co se stalo s hudbou?

Napsal uživatel Michal Jupp Konečný
Neděle, 20 Červenec 2014 12:52

Tedy za prvé: byl bych hrozně nerad, aby tuhle úvahu někdo považoval za nostalgickou nebo staromilskou. Zejména skuteční staromilci by zrovna mně tuhle nálepku určitě nepřišli.

Ale k věci. Bývaly doby, kdy hudba byla zážitkem. Tím „bývaly doby“ myslím jak časy, které si nemohu pamatovat, ale i ty, které si pamatuji docela zřetelně. Příklady. Šlechtic si zaplatí nějakého Mozarta nebo Vivaldiho a je z toho taková bomba, že všichni konkurenční šlechtici se na koncertu tetelí blahem a závistí. Mladá selka si zpívá na poli a je z toho radost pro ni i její okolí. Černoši v Novém Orleánsu udělají kapelu a všichni kolem jsou z toho na větvi tak, že to dojde až do Evropy. Jiří Suchý zpívá svoje písničky a divadlo je na sezónu naplněno až po strop. Partička v hospodě, co jí to z radosti zpívá, možná by uspěla i na nějakém malém festiválu. Bob Dylan a Simon a Garfunkel na koncertech... a tak dál. Hudba a její poslech je zážitek, který vás unáší na své vlně a který vám dává něco... no prostě mimořádného.

Nejen živou hudbou je ale živ člověk, a tak rádia, televize, kotouče, empéetrojky a internet přicházejí s přidanou hodnou vašich zážitků.

Něco se ale děje, hudba se nenápadně, ale jistě – a už dlouho - stává obchodním artiklem. Hudbu v rádiích si už nevychutnáte jako bloky nebo pořady o muzice, ale jako vata, která vyplňuje prostor mezi zprávami a reklamami tak, aby moc nerušila. Televize hrnou klipy (a kapely se zadání přizpůsobují), kde písnička je upozaděná za girlandami výtvarných eskapád v rytmu, který vám nedovolí prožít ani to jedno okénko. A je tu internet, stahujte, empéetrojkujte a perte to do sluchátek pod tlakem, abyste se oddělili od okolního světa.

Hudba už přestává být radostí, stává se šumem. Hlukem, drogou. Znáám lidi, kteří nemohou u počítače pracovat, aniž by si do sluchátek pustili „nějakou“ hudbu. Reproduktořům neuniknete v hospodách, na letištích, v hypermarketech, v čekárnách lékařů, na nádražích i v masérských salonech.

Hudba je všude. V podstatě ji přestáváme vnímat a už se z ní vůbec neradujeme jako kdysi. Je to spotřební materiál.

A když už v dobrém, tak hudbu jen posloucháme. Ale zpíváme si ji? A zpíváme ji se svými

Co se stalo s hudbou?

Napsal uživatel Michal Jupp Konečný
Neděle, 20 Červenec 2014 12:52

děťmi?

Zvykli jsme se obklopovat hlukem, ať už je to muzika, kecy z rádia nebo auta na ulici. Hudba už je jen jeden druh hluku.

Z obchodního hlediska je to tak správně. Písnička zintenzivňuje pocit z reklamy, která zazní po ní, a půjdeme si to zboží koupit.

Sociální kutilové nám vnucují, co si máme koupit, kam máme jet na dovolenou a co máme dělat se svým zdravím. A taky jakou máme poslouchat hudbu. Zavání to nesvobodou. Být svobodný znamená taky moci poslouchat hudbu, jakou chci a kdy chci a neposlouchat tu, kterou slyšet nechci. Přemýšlejme, co by se s tím dalo dělat.